

Kuresaare Wabatahtlik
Tuletõrje Ühing.

Pidulaulud.

Sisu:

1. Tuletõrje hümnus
2. Kas tunned feltsi, kelle sarnast
3. Gestimaa, mu isamaa
4. Nii palju, palju aastaid
5. See lõburikas aastapäew
6. Minge üles mägedele
7. Olgem rõõmsad alati
8. Kui rõõmus on mu meel
9. Siidilipp ja hõbepurjed
10. Kui võib laulu lahtutab
11. Kui kallist kodust läkjin
12. Kuldrannake.

1.

Tuletõrje hümnus.

Sääl sarwede hiiüd ja kuulda abi kaja,
 Sest tuline leek on neelamas kõik!
 Nüüd ülesse maast, meid on nüüd sinna waja,
 Et ligimest päästa — peab jääma meil wõit!
 Sest lehwigu me lipp! Sääl uhkelt suitsu sees
 Ta kiri seisab ifka me filmade ees!
 Meid julgustab ta tunnil tähtsamal:
 Et „Sumala auks, abiks ligemal!“

Ei meelita meid au, ei meelita meid taju,
 Ei kohku me ial raskuste eest!
 See on meie õnn ja meie ainus taju,
 Kui päästame ligimest leekide sees!
 Meed sõnad kaswagu, mis lippu ehiwad,
 Me südamesse nüüd, mis meid nii ülendab
 Ja julgustab meid tunnil tähtsamal:
 Et „Sumala auks — abiks ligemal!“

See eesmärk ja siht meil jäägu ifka pühaks,
 Et kaitseme ligimest ühijel nõul.
 Ei maru, ei torm meid takistada suudaks,
 Me töötame kuni meil raugenud jõud
 Ei kalliks hinda elu tui tules wõitleme!
 Kui wõideldes me ise ford langeme,
 Siis langeme ka tunnil tähtsamal:
 Me „Sumala auks — abiks ligemal!“

2.

Wiis: Kas tunued maad, mis Peipsi rannalt.

Kas tunned seltsi, kelle sarnast
 Ei leia keegi kergesti,
 Kes wõtab kiwri, kirwe warnast
 Ja ruttab appi wahwasti.
 Kas olgu sõber, waenlane,
 See selts on kaitsjeks kõigile : , :
 Kas olgu sõber, waenlane,
 See selts on armjaks kaitsjeks kõigile.

Selts ifka walmis — wõsel walwal —
 Et otse appi töttama,
 Kas ilmal hääl, kas ilmal halwal, —
 See „tulemeest“ ei tatiista.
 Las' tuli hirmsast' ahwardab,
 Ta töötab, kui ka surma saab : , :
 Las' tuli hirmsast' ahwardab,
 Ta töötab julgest', kui ka surma saab.

Kes kannab teiste kasuks waewa
Ja rahu, terwist ohwerdab,
See tõest' ära teenib taewa,
Ja rahwa tänu pärandab.
Ta hiilgawam aumälestus
On ligimese armastus : , :
Ta hiilgawam aumälestus on
Su kristlik ligimese armastus.

Ei tehta selles seltsis wahet,
Kes eesti, wene, saksa mees ;
Ei sünnita siin seisus lahet,
Üks siht ja soow on nende sees.
Üks säädus walitseb neid kõik',
Üks wäike, waba wennalik : , :
Üks säädus walitseb neid kõik'
Üks wäike, wabameelne wennalik.

Kui kõigil pool on märs ja müli
Ja wennad wihtawad üksteist.
See selts et tunne partei tüli,
Sest omakasu kangel neist
Ses seltsis kõlab ingli hääl,
Et rahu olgu ilma pääl : , :
Ses seltsis kõlab ingli hääl,
Et rahu olgu rahwal ilma pääl.

Näen waimus — tahtwad seltsi astu',
Et waenutuld wõiks kustuta —
Kes hüüab: sõbrad tulge wästu,
Kõik ühel meelel koguna
Siis rõõmsalt hõiskab rahwa suu:
Me' „tulemehed“ elagu : , :
Siis rõõmsalt hõiskab rahwa suu:
Me' wapräd „tulemehed“ elagu!

S. Treffner.

3.

Gestimaa, mu isamaa,
Kuis mull' armas oled sa!
Murravad ka tormid, tuuled
Sinu wiimsed tammepuud.
Siisti hüütawad mu huuled:
: , : Gestimaa, sulle annan suud! : , :

Geesti waprud wanemad
Waimuwallast waatawad,
Peas neil paistwad pärli-kroonid,
Wõidulaulud nende juus.
Neil on kuninglikud troonid,
: , : Kulbsed kandleed palmipuus : , :

Geestimaa, su mehe meel
Bole mitte surnud weel!
Peab surm ka rohket lõikust
Suure sõjakäraga:
Truiks jääme isamaale
: , : Wiimse weretilgani : , :

F. Kuhlbars.

4.

Wiis: Mu isamaa armas.

Nii palju, palju aastaid
Siin selle platsi pääl
Me igal aastal käime
Siin kõlab laulu hääl.

Me tuletõrje mehed
On jälle ühes koos,
Siin waene kui ka rikas,
Kõik siiski ühes nõus.

Kas paremat weel leida
On kuskil ilma pääl,
Kui ligimest wõib aita
Tal olla abiks tääl.

Kui kutsub kella helin
Kas päewal eht ka wõl
Meid armsamate seltsist
Wõi pruudi kaenlast weel.

Siis jätame kõik maha,
Sest meil on püham töö;
Kui tuleleef küll kange,
Ei meie wäriise.

Kõik wiha, waen ja tüli
Meist ikka kadugu,
Ja armastus meil tõusku,
Ühendus kaswagu.

Kui siis kord ilmast peame
Me ära minema,
Siis Peetrus kutsub lahkest
Meid taewa elama.

Eest wennad tõsttem klaasid
Kõik täna rõõmuga,
Ja hüüdku noor kui wana:
„Me' selts see elagu!“

C. Muir.

5.

Wiisil: Säält Vääne mere kalda päält.

See lõburikas aastapäe
Me' seltsil täna jälle kae;
Su juba kuueskümnes ta
Mis ilmub iga talwega.

Kui kauge minewikusse
Me' korrats pilgu heidame,
Säält näeme päiwi lõbusaid,
Kuid wahest sekka palawaid.

Ka läinud aasta wiinud meist
Nii mõnda kallist seltsimeest:
Surm mõnda sundis lahkuma
Muißt saatus wälja astuma.

Kuid meie, kes weel elame
Siin täna pidu peame:
Meis õitsku rohkem wenna arm,
Ka neilgi — kell' weel süda külm

Üksmeel meil olgu tule ees
Üksmeel meil pidu pidades;
Üksmeel ka olgu päälituil
Kui kästu andwad alamail.

Kui ühendust nii peame
Ja wennalikult elame:
Siis seltsi siht meil silma ees,
Ja lipufiri südamess.

C. Muir.

6.

Minge üles mägedele,
Tuule õrna õhule!
Waatke alla oru põhja,
Üle lille hiilguise!
Waatke, kuidas oja keerleb
Läbi luha läikiwa!
Ja siis hüüdke alla orgu:
:,: Kus oled, isamaa! :,:

Waatke, metsad pilwe poole
Tõstwad latwu uhtuses!
Ruulge, kuidas kaasit kohab
Lehtawates lehtedes!
Waatke, jõed, järwed läitwad
Metsas wirwendusega!
Ja siis hüüdke üle metsa:
:,: Ilus oled isamaa! :,:

Waatke, rohke rufis hällib
Uhte nurme nõlwadel!
Tõuwili tõotab anda
Rohket saaki sügisel!
Wiljapuude okste otsas
Hiilgwad anded iluga!
Ja siis püüdkte üle nurme:
:,: Ilus oled, isamaa! :,:

Waatke, tarja lustipidu
Leherikkas lepinkus!
Ruulge tarjalaste laulu
Wastuheltjas wõsikus.
Waatke, kuidas kõrgel wõlwil
Taewas helgib sinaga!
Ja siis hüüdke taewa poole:
:,: Ilus oled, isamaa! :,:

Dr. M. Weste

7.

Wiis: Gaudeamus igitur.

:,: Olgem rõõmsad alati
Kuni noored päewad! :,:
Pea noorus ära kaob,
Wanaduse warju waob,
Silmad kurtma jääwad.

:,: Kus on need, kes enne meid
Lahkunud maailmast? :,:
Ammu juba igamees
Puhkab waitse haua sees,
Radund meie filmist.

:,: Meie elu üürite,
Kärmest' mööda jõuab, :,:
Eurm meil tuleb rutuga
Kõpib ära nutuga,
Rõiki hauda nõuab.

: , : Eesti rahwas elagu,
Eesti isad, emad! : , :
Elagu kõik eesti neiud,
Elagu kõik eesti peiud,
Elagu kõik nemad!

: , : Wabariik meil elagu!
Wabadust meil kaitstes! : , :
Elagu meil isamaa,
Kaswagu meil kodumaa
Õnne, rahu maitstes!

: , : Padugu kõik kurwastus.
Tüli, waen ja wiha! : , :
Gemal jäägu meist kõik paha,
Kaugel jäägu kurjus maha,
Hääd meil püüdku iha!

M. S. Eisen.

8.

Kui rõõmus on mu meel, Kuis lustil laulab keel!
Ma rändan mööda ilma, Ei karda sooja külma; Kord olen
siin, kord jääl, Ma oma reisu pääl, Ja ikka hüüab mu hääl:
Ma olen wäike postimees, Maailm on lahti minu ees,
Halloo. hallii, hoi lallalla: On lahti minu ees, walleraa!

Kas fena kewade, Wõi sume sügise, Kas juwi wõi
kas tali, Kui külm on wäga wali, Mul ikka rõõmus meel
On oma reisi teel, Ja jekka hüüab mu keel: Ma olen
wäike postimees, Maailm on lahti minu ees jne.

Kui mina rõõmsasti Kord jõuan külasse, Siis kõik
mull' ruttab wasta, Ei taha mööda lasta: Mul kirjad,
patid pääl. Need teewad rõõmu jääl, Ja wahel hüüab
mu hääl: Ma olen wäike postimees jne.

Kui mul on otsas tee Ja jõuan kojusse. Siis naine
wastu tõttab, Mu riided seljast wõtab, Siis kõigil rõõ-
mus meel, Et olen elus weel, Ja jekka hüüab mu keel:
Ma olen rõõmus postimees jne.

Kui ükskord suren ma, Eks kõik mind mäleta, Ma
püüdsin õigust ilmas Küll iga mehe silmas. Mu haud siis
seisab jääl Ja ristil kiri pääl, Mis ise soowis mu meel:
Siin hingab wäike postimees, Müüd rahul waitse haua
jees jne.

R. A. Hermann.

9.

Siidilipp ja hõbepurjed, Kulbne laew läks merele, wallera!
 Laewal olid noored mehed Keda hüütaks madrusteks, wallera!
 „Noored mehed, kenad mehed Olete mu wenda näind?“

[wallera!

„Neiu'ene, noorutene Kuidas wend sul wälja näeb?“ wallera!
 „Wennial olid finisilmad, Lofis juus ja kübar peas“,

[wallera!

„Ütle, kena neiu'ene, Mida annab leidjale?“ wallera!

„Esimel' leidjale Annan siidirätiku, wallera!

Teisele ma leidjale Annan kulbse 'ormuse, wallera!

Kolmandale, kenamale Annan iseene'e, wallera!

Tahan talle eluaja Olla purjepe'eja“. wallera!

Ta siis noored mehed läksid Merel rõõmsa lauluga wallera!

10.

Kui õbbit laulu lahkutab Sääl pärnapuude wilus,

Sis mõni mees wast aru saab Et neiu'e on ilus

∴ Jah, kui see laul meil korda läeb, Ei meie kimpu

jää! ∴

Ma pole keelefolkija, Ei tea ka, mis aabits, Waid waene
 linakolkija, Mu päralt wänt ja roobits. ∴ Jah, kui see laul...

Kui mina sellest aru sain, Et peremees ldi liha Ja minu
 paljad kapsad ees, Siis tõusis minus wiha. ∴ Jah, kui

[see laul...

Ma kauki ümber keerasin Ja sõin nüüd liha, tangu,
 Ring pitapääle ko'usin Kuid peremees jäi kangu. ∴ Jah,

[kui see laul...

Kui tahan, wotan priiuse Ja nihutan end kõrtsi, Sääl
 wiskan topta näosje — Ei minu waim siis närtsi. ∴ Jah,

[kui see laul...

Kui aknast wälja waatafin, Kõik taewas oli lilla Ja
 setu walge ruunaga Läks üle kiwisilla. ∴ Jah, kui see

[laul...

Üks härra ütles preilile: „Oh, liebe Klara mein'! Kui
 annab mull' üks musute, Siis jolen ewig dein!“ ∴ Jah,

[kui see laul...

Kui kümme musu saanud ta, Siis naerab: „haa=ha=haa!
 Küll peatsin loll ma olema, Kui naiseks wõtaks ta“. ∴ Jah,

[kui...

Hans tahtis minna heinale Ja wöttis selga reha, Mart
tanguputru tublisti Täis wifutas siis keha. ∴ Jah, kui
[see laul . . .

Ma panen piipu tubakat, Et suitsetada wähe. Jorfs
haaras pudrulufita Ja walas Maril pähe. ∴ Jah, kui
[see laul . . .

Kes õppinud on keemiat, See teab, et H₂O Üks joodaw
asi olewat, Ent N teps ei joo ∴ Jah, kui see laul . . .

Üks koduforra § Ei luba palju juua Kuid haige hambale
üks Klahw Wöib airult terwist tuua. ∴ Jah, kui see laul . . .

11.

Kui kallist kodust läksin Ma kurwalt kaugele, Siis ütles
kale warjul Mull' hella neiu te:

Nii selge kui see allik On minu armastus, Siit käib
küll õhtu õhul Su järel igatsus!"

Ma nägin mõnda kaste Ja mõnda allikat; Ma nägin
mõnda neidu Mul naeratelewat:

Ei olnud kall ei allik Nii armas ometi, Ei waatnud
wõõras neiu Nii õrnalt iialgi.

Kui kaugelet älle koju Ma rõõmul rändasin, Ja allikat
ja kaste Ma jälle terwitin:

Kast oli ära kuiwand Ja allik mudane; Mu neiu oli
läinud Ju teie kaenlasse.

Dr. M. Weste.

12.

Kuldrannake, Mil' jõuab laew su kaldale! Ju wara
kalli koiduga Su poole wõtsin purjeta. Silm siiski weel
ei kallast näe Siit üle kõrge laintemäe.

Kuldrannake, Mil' jõuab laew su kaldale! Siin alles
wõõra ilma piir, Ei läigi ranna siniwäär Säält üle elumere
wee, Kus lõpeb minu laewa tee.

Kuldrannake Mil' jõuab laew su kaldale! Ma õhtan
siin kui wärsind lind, Et wäikne elumere pind, Ja torm ei
laewa lendes a'a Ei mina weelgi randa saa!

Kuldrannake, Mil' jõuab laew su kaldale! Ma õhtueha
palste sees Sind näen sinetamas ees. Oh siiski raske
elutee, Ta lõpeb üle mere wee.

A. Reinwald.